

LXXXIII.

METHODIOSZ, a lükiai Olümposz püspöke, később pedig Tyrusé. Választékos stílusban állította össze Porphüriosz ellen írt könyveit, írt egy másik könyvet, mely a „Tíz szűz lakomája” címet viseli, továbbá egy jeles értekezést a feltámadásról Órigenész ellen, ugyanúgy őellene írt a halottlátó asszonyról, írt még a szabad akaratról, a Teremtés könyvéhez, és az Énekek énekéhez magyarázatokat fűzött, és megannyi mást is, amelyeket mindenütt sokan olvasni szoktak.

A keresztényüldözés végén – amint ezt sokan megerősítik –, Decius és Valerianus idejében a görögországi Khalkiszban elnyerte a vértanúság koszorúját.